

זֶה נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

שְׁפָךְ רְחַלְמֹד לְלוֹם ט' חַטְבָּה:

קְפָר לְקָאָטָה פְּאָזְהָרִיָּה חַיְמָאָה:

**חַזְרָה רְד לְזֹן לְבָנו, זְכָלוֹנו לְכָלָכָה
תְּקֻעָה בְּחַדְשׁ שׂוֹפֵר בְּכֶסֶא וּכְבוֹי** (תְּהִלִּים פ"א).

א לְהַמְּשִׁיחָה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, צְרִיךְ לְהַעֲלוֹת כְּבָזָד הַקְדוֹשָׁה-
בְּרוֹזָה-הָזָה לְשִׁרְשָׁו, הַיָּנוּ לִירָאָה, כִּמוֹ
שְׁכָתוֹב (דָבָרִים כ"ח): "לִירָאָה אֶת הַיְשָׁם הַגְּבָדָה".

ב וְאֵי אָפְשָׁר לְהַעֲלוֹת אֶת הַכְּבָזָד אֶלְאָ עַל-יְדֵי תּוֹרָת חַסְדָּן;
"וְתּוֹרָת חַסְדָּן" - אָמָרוּ חַכְמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרָכָה (סִפְתָּה): זֶהוּ הַלּוֹמֵד תּוֹרָה עַל-מְנַת לְלִמְדָה, כִּי זֶה עֲקָר כְּבָזָד,
כְּמוֹבָא בְּזָהָר (יְתָרוֹ סְט.): 'בְּשִׁעְתָּא דְשָׁאָר עַכְוּ"ם אַתִּין וְאוֹדֵן
לְקַדְשָׁא-בְּרִיךְ-הָזָה, כִּדְין אָסְתָּלָק וְאַתִּיקָר שֶׁמֶא דְקַדְשָׁא-בְּרִיךְ-הָזָה
עַלְּאָ וְתָתָא, כִּמוֹ גַּבֵּי יְתָרוֹ: בְּשִׁעְתָּא דְאָמָר יְתָרוֹ: "עַתָּה יִדְעָתִי
כִּי גָּדוֹל הֵה מִכָּל הָאֱלֹקִים", כִּדְין אָסְתָּלָק וְאַתִּיקָר שֶׁמֶא דְקַדְשָׁא-
בְּרִיךְ-הָזָה. גַּמְצָא, זֶהוּ כְּבָזָד, בְּשִׁבְגִּינִּיאָדָם שְׁהָם מְחוֹזֵץ לְקַדְשָׁה
מִקְרָבֵינוּ אֶת עַצְמָנוּ לְפָגִים מִהַקְדְּשָׁה - הַזּוּ גְּרִים שְׁמִגְּרִין, הַזּוּ
בְּעַלְיִתְשׁוֹבָה, שְׁגָם הַם הָיוּ מִבְּחוֹזָה - וּבְשִׁמְפְּקָרְבֵינוּ וּמִבְּגִיסִים
אַוְתָּם לְפָגִים, זֶהוּ כְּבָזָד:

וְעַבְשָׁו הַכְּבָזָד בְּגָלוֹת, כִּי עֲקָר הַכְּבָזָד אֶצְל הַעֲבוּ"ם, וְאַנְחָנוּ
בְּגִיאִישָׁרְאָל שְׁפָלִים וְגִבְזִים. וְלֹעֲתִיד לְבָזָא, שִׁיתְגַּלְהָ
כְּבָזָדוּ מִבֵּין הַחַשְׁבָה, כִּמוֹ שְׁכָתוֹב (יִשְׁעִיחָה מ): "וְנִגְלָה כְּבָזָד הֵה" וּכְבוֹי,
כִּי "אָז יִטּוּ בְּלָם לְעַבְדָו שְׁבָם אָחָד" (צְפְנִיה ג), "אָז יֹאמְרוּ בְּגָזִים לְכוֹ"

נִתְן וְלَا יַעֲבֹר – תְּלֻנוּ אֶל פָּזָה רַצֵּית אַצְּלָל "אֲזֶר אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁדֶבֶר פְּסֶפֶרֶץ רַבְבָּשׂ עַזְחָה תְּקֹזֶז לְפָלֶל" – "חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצָא לְאוֹר עַי הַזֹּאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוֹן המידות 30

וְגַלְכָה בְּאוֹר הַי' (שם ב'). וּכְבָוד נִקְרָא אוֹר, כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב (יְחִזְקָאֵל מ'ג):
"וְהָאָרֶץ הָאִירָה מִכְבָּודָו":

ג וְאֵי אָפָּשָׁר לְקַרְבָּא אֶת הָגְרִים עִם בָּעֵלִי הַתְּשִׁזְבָּה, אֶלָּא
עַל-יִדִי הַתּוֹרָה, כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב (מִשְׁלֵי ה): "יִפּוֹצֵז
מַעֲינָנוֹתֶיךָ חִזְכָה", שְׁצָרִיךְ לְהַשְׁקוֹת אֶזְתָּם שֶׁהָם מִבְחֹזִין, לְהַזְדִיעַ
לָהָם הַדָּרֶךְ יַלְכֵוּ בָה. וְזֹה שְׁאָמְרוּ חַכְמִינוּ, זְכַרְזָגָם לְבָרְכָה (אָבוֹת ו):
'אֵין כְּבָוד אֶלָא תּוֹרָה'.

וְזֹה֙ג (ירמיה ט'ז): "אִם תֹּצִיא יִקְרָא מַזְוִילָל", וְאָמְרוּ חַכְמִינוּ, זְכַרְזָגָם
לְבָרְכָה (בְּבָא מִצְעָא פָה): 'אֵלֹז שְׁמָקְרָבִין בְּגִיאָאָדָם לְעַבּוֹדָת
הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ'; בַּיְזֹה גִּרְאָא "מַזְוִילָל", הַיְנוּ כְּבָוד, "מַזְוִילָל"
מִזְיָלוֹתָא דְגַלְוָתָא. וְזֹה (תְּהִלִּים קי'ג): "רַם עַל כָּל גּוֹיִם הַי', הַיְנוּ
כַּשְׁהָעֲבוֹ"ם מִזְדִין וּמִשְׁבְּחִין לְה, אָזִי "עַל הַשְׁמִים כְּבָודָו", אָזִי
נִתְעַלָּה הַכְּבָוד מִתְחַשֵּׁךְ.

וְאֵי אָפָּשָׁר לְבָוא לְהַתְּעוֹרָרוֹת הַתְּשִׁזְבָּה – הַז לְרַשְׁעֵי
יִשְׂרָאֵל, הַז לְגְרִים – אֶלָא עַל-יִדִי הַתּוֹרָה
שְׁמָאִירִין לָהָם אֶל מֶקְומָם שֶׁהָם שֵׁם, כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב: "יִפּוֹצֵז וּכְוָי
חִזְכָה" – 'חִזְכָה' דִיקָא; בַּי הַתּוֹרָה הָם שְׁשִׁים רַבּוֹא אֶזְתִּוֹת, בְּגַד
שְׁשִׁים רַבּוֹא גַּשְׁמוֹת, וַיֵּשׁ לְכָל הַגְּשָׁמוֹת שֶׁרֶשׁ לְמַעַלָה בְּמַחְשָׁבָה
דָקְדָשָׁא-בְּרִיךְ-הָוָא, בַּי יִשְׂרָאֵל עַלְיוֹ בְּמַחְשָׁבָה תְּחִלָה' (בְּרָאשְׁתַּרְבָּה
וְעַל-יִדִי זֹוֶג הַגְּשָׁמוֹת גְּבָרָאִים גַּשְׁמוֹת גְּרִים (עַיִן זֹהָר שְׁלָח דקמ"ח
ע"א), וּבְשִׁגְתְּעֹזְרִים הַגְּשָׁמוֹת עַל-יִדִי אֶזְתִּוֹת הַתּוֹרָה שְׁהַזְכִיא
מִפְיוֹ וּמִתְנוֹצְצִים זֹה לֹזֶה – זֹה בְּחִינַת זֹוֶג, שֹׁזֶה מִקְבֵל הָאָרֶה מִזֹּה;
וְעַל-יִדִי הַזֹּוֶג שֶׁל הַתְנוֹצְצָות הַגְּשָׁמוֹת שֶׁבְמַחְשָׁבָה גְּבָרָאִים
גַּשְׁמוֹת גְּרִים. גַם הַפּוֹשְׁעִי-יִשְׂרָאֵל, כָּל זָמֵן שְׁשִׁים יִשְׂרָאֵל גִּרְאָא עַל-
(בַּי גִּרְאָא 'פּוֹשְׁעִי-יִשְׂרָאֵל', גַּמְצָא שְׁשִׁים יִשְׂרָאֵל גִּרְאָא עַל-כָּל-פְּגִים

עַלְיוֹ עֲדֵין, מַאֲחָר שֶׁגְּקָרָא פּוֹשָׁעִי יִשְׂרָאֵל), 'אֲפִ-עַלְ-פִּי שְׁחִטָּא, יִשְׂרָאֵל הַזָּא' (סְגָהָדָרִין מַד.). יֵשׁ לוּ אֲחִיזָה וִשְׁרָשׁ בְּמַחְשָׁבָה עַלְיוֹנָה, וְעַלְיִדי הַהְתְּנוֹצָצָות הַתְּנוֹצָץ גַּם שְׁרָשׁ גַּשְׁמָתוֹ בֵּין שְׁאַר הַשְּׁרָשִׁים, וּמְגַיּוֹן הָאָרֶה לְזֵה הַפּוֹשָׁעִי יִשְׂרָאֵל מִשְׁרָשׁ גַּשְׁמָתוֹ, וְעַלְיִדי הָאָרֶה הַזֹּאת חֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה.

ד רָזָה שֶׁאָמָרוּ חַכְמִינוּ, זָכְרוּנָם לְבָרְכָה (גְּדָרִים פָּא.): 'מִפְנֵי מָה תַּלְמִידִי-חַכְמִים אַיִן בְּגַיְהֶם תַּלְמִידִי-חַכְמִים? מִפְנֵי שֶׁלֹּא בָרְכוּ בְתּוֹרָה תִּחְלָה' - שְׁצָרִיךְ כָּל אָדָם, וּבְפָרֶט תַּלְמִידִ-חַכְמִם, לְבָרֶךְ וְלְהַאֲיר בְּלִמוד תּוֹرַתּוּ בְשֶׁרֶשׁ הַגְּשָׁמָות, הַיָּנוּ בְמַחְשָׁבָה תִּחְלָה, כִּי שֵׁם שֶׁרְשָׁנוּ. גַּמְצָא, כְּשֶׁמְבִיא הָאָרֶה וּבָרְכָה לִתְזַדֵּחַת הַמַּחְשָׁבָה, וְעַלְיִדוֹ מִתְנוֹצָצִין וּמִתְבָּרְכִין הַגְּשָׁמָות, גַּמְצָא כְּשֶׁמְמַשִּׁיךְ גַּשְׁמָה לְבָנוֹ, בּוֹדָאי הוּא מִמְמַשִּׁיךְ גַּשְׁמָה בְּהִירָה וּזְבָה, וְעַלְיִידִ-זָה גַּם בָּנוֹ יְהִי תַּלְמִידִ-חַכְמִם;

אֲבָל כְּשֶׁאִין מְאִיר וּמְבָרֶךְ אֶת הַתִּחְלָה עַלְיִדי לִמְוֹדָו, אֲזִינָה כְּשֶׁמְמַשִּׁיךְ גַּשְׁמָה לְבָנוֹ, הַגְּשָׁמָה הִיא בְּבִחִינָת (שירי-השירים ה): "אָנָי יִשְׁגַּה", וְאִינָה מְאִירָה - מִפְנֵי זוּה לא יְהִי בָנוֹ תַּלְמִידִ-חַכְמִם, וְזֹה מִפְנֵי שֶׁלֹּא בָרְכוּ בְתּוֹרָה תִּחְלָה, הַיָּנוּ שְׁרָשׁ הַגְּשָׁמָות, בְּבִחִינָת יִשְׂרָאֵל עַלְהָ בְמַחְשָׁבָה תִּחְלָה:

ה רָאִין אָדָם זֹכֶה לְתּוֹרָה, אֲלֹא עַלְיִדי שְׁפָלוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמָרוּ חַזְ"ל (עֲרוֹבִין נד): "זָמַמְדָּבָר מִתְגַּה", שִׁיְשַׁבֵּר גָּאוֹתָו מְאִרְבָּע בְּחִינּוֹת שְׁפָלוֹת. כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְהַקְטִין אֶת עַצְמוֹ לִפְנֵי גְּדוֹלִים מִמְנוּ, וּלְפָנֵי בְּגִי-אָדָם בְּעָרְכָו, וּלְפָנֵי קָטָנים מִמְנוּ, וּלְפָעָמִים, שֶׁהָוָא בְּעַצְמוֹ קָטוֹן שְׁבָקְטִיגִים - וּצְרִיךְ לְהַקְטִין אֶת עַצְמוֹ כְּגַדְמַדְרָגָת עַצְמוֹ, וַיְדַמֵּה בְּעִינָיו שֶׁהָוָא לְמַטָּה מַמְדַרְגָּתוֹ, בְּבִחִינָת (שְׁמוֹת ט"ז): "שָׁבוּ אִישׁ תִּחְתִּין":

אָזְקֵנִי נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
תְּלִינָה
אָזְקֵנִי פָּזָה רְצִית אֶצְבָּעַל "אָזְקֵנִי מִקְוֹה שְׂדֹק אָזְקֵנִי רְבָעַז אָזְקֵנִי לְפָלָעַ"
חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאוֹר עַי הַזָּאת "נְצָחָת וְגַנְחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוֹן המידות 30

סְפָר קָאָזָר כָּלְקָאָזָר מָזָהָרָזָר חַזָּהָרָזָר:

להמשיך שלום – יד

א עקר כבוד הַשֵּם יִתְבָּרֵךְ הוּא כְּשַׁהֲרֻחוֹקִים בִּיוֹתֶר מִקְרָבִים אֶת
עַצְמָן לְהַשֵּם יִתְבָּרֵךְ כִּי אָז אָסְתָּלָק וְאָתִיקָר שְׁמָא דְקָדְשָׁא בָּרִיךְ
הֽוּא עַלְאָ וְתַתָּא (זהר יתרו ס"ט ע"א), וְגַתְגַּדֵּל בְּבָזָז יִתְבָּרֵךְ מִאָד.
עַל בָּז צְרִיךְ כָּל אָדָם לְהַשְׁתַּדֵּל מִאָד לְקָרְבָּהּ הַרְחוֹקִים לְעַבּוֹדָת הַשֵּם
יִתְבָּרֵךְ. גַּם אֵין לְאָדָם לוֹמֶר אֵיךְ אָגִי אָגִי יִכְׁלֶל לְהַתְּקִרְבָּה לְהַשֵּם יִתְבָּרֵךְ
וְאָגִי רְחוֹק כָּל-בָּז עַל-יְהִי רְבּוֹי מְעַשֵּׂי הָרָעִים. כִּי אָדְרָבָה כָּל מַה
שַׁהֽוּא רְחוֹק בִּיוֹתֶר יִתְגַּדֵּל עַל יְדָז בְּבָז הַשֵּם יִתְבָּרֵךְ בִּיוֹתֶר
כְּשַׁיְשַׁתְּדֵל לְשֻׁזְבָּה וְלְהַתְּקִרְבָּה אַלְיוֹ יִתְבָּרֵךְ כִּי זֶה עֲקָר כְּבָזָז יִתְבָּרֵךְ
כְּגַ"ל:

ב כְּשַׁבְּגַי אָדָם שַׁהְם מַחְזֵין לְקָדְשָׁה מִקְרָבֵין אֶת עַצְמָם לְפָגִים
מִתְקָדְשָׁה הַז גְּרִים שְׁמַתְגִּירִים הַז בְּעַלְיִי תְּשׁוּבָה שְׁגַם הֵם הַיּוּ
מִבְחֹזֶץ. כְּשַׁמִּקְרָבֵין וּמִכְנִיסִים אֹתָם לְפָגִים זֶהוּ עֲקָר כְּבָז הַשֵּם
יִתְבָּרֵךְ וּבְדַיּוֹ אָסְתָּלָק וְאָתִיקָר שְׁמָא דְקָדְשָׁא בָּרִיךְ הֽוּא עַלְאָ
וְתַתָּא, וּמַעַלְיוֹ אֶת הַפְּבָז לְשִׁרְשָׁז הַיּוֹנוֹ לִירָאָה וּעַל-יְהִי-זֶה
מִמְשִׁיכִים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם:

ג עַל-יְהִי הַתּוֹרָה יִכְׁלִים לְקָרְבָּהּ גְּרִים וּבְעַלְיִי תְּשׁוּבָה וְלְהַזְדִּיעַ לָהֶם
הַדָּרָךְ יַלְכוּ בָּהּ:

ד עַל-יְהִי עַסְקָה הַתּוֹרָה בְּקָדְשָׁה מַעֲוָרְרִין בְּתְשׁוּבָה פּוֹשָׁעִי יִשְׂרָאֵל
וְגְרִים. אָבֶל אֵי אָפְשָׁר לְזִכּוֹת לְזִיה כִּי אָם עַל-יְהִי עֲנָוָה וּשְׁפָלוֹת
בְּתַכְלִית. וּעַל-יְהִי-זֶה זָכִין לַתּוֹרָה עַד שִׁי-וְכַל לְהַאֲיר וּלְעַזְרָר
בְּתּוֹרָתוֹ שְׁרַשְ׀יִי נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אָפְלוֹ הַרְחוֹקִים מִמְּנוֹ כִּמְה
פְּרָסָאות. וּאָפְלוֹ פּוֹשָׁעִי יִשְׂרָאֵל כָּל זָמֵן שְׁשָׁם יִשְׂרָאֵל גְּקָרָא עַלְיוֹ

זֶה נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

כִּי אֲפִיעֵלִי-פִּי שְׁחַטָּא יִשְׂרָאֵל הוּא (סְגִּנְחָדְרֵין מְדָ), וַיְכֹלִים לְהַאֲיר לוֹ אֶל מָקוֹם שַׁחֲווֹא הָאָרֶה מִשְׁרֶשׁ גְּשֻׁמָתוֹ עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה וְעַל-יְדֵי-זֶה חֹזֵר בְּתִשְׁוָבָה:

ה צְרִיךְ כֵּל אָדָם וּבְפִרְטָה תַּלְמִיד-חַכְּם לְרָאוֹת שִׁיוּכָל לְהַאֲיר וְלִבְרַךְ בְּלִמּוֹד תּוֹרָתוֹ בְּשִׁرְשָׁה הַגְּשֻׁמוֹת, הַיְנוּ בְּמִחְשָׁבָה תִּחְלָה פְּגַ"ל וְעַל-יְדֵי-זֶה יִכְזֹל לְקָרְבָּן וְלַעֲזֹרְרָב בְּתִשְׁוָבָה רִשְׁעִים וּגְרִים אֲפָלוּ הַרְחֹזְקִים מִמְּפָגָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְבַּח שִׁיחְיָה גַּם בְּנָוֹת תַּלְמִיד-חַכְּם. אֲבָל בְּשִׁיאַנוּ לְזֹמֵד בְּבְחִינָה זוּ אֵין בְּנָוֹת תַּלְמִיד-חַכְּם (ועין נְדָרִים פ"א): וְאֵין אָדָם זֹכָה לְתּוֹרָה אֶלָּא עַל-יְדֵי שְׁפָלוֹת שִׁישְׁבָר גָּאוֹתָו מַאֲרַבְעָה בְּחִינּוֹת שְׁפָלוֹת. כִּי צְרִיךְ לְהַקְטִין אֶת עַצְמָוּ לְפָנֵי גְּדוֹלִים מִמְּנוּ וְלְפָנֵי בָנֵי אָדָם כְּעַרְכָו וְלְפָנֵי קָטָנים מִמְּפָגָה. וְלְפָעָמִים שַׁחֲווֹא בְּעַצְמָוּ קָטָן שְׁבָקְטָגִים וְצְרִיךְ לְהַקְטִין אֶת עַצְמָוּ כְּגַדֵּד מִדְרָגָת עַצְמָוּ וִידְמָה בְּעִינֵיו שַׁחֲווֹא לְמִטָּה מִמְּדִרְגָתָו:

וזְצִרִיךְ לְשִׁמְרָה אֶת עַצְמָוּ מִכֶּל הַדְּבָרִים שְׁדָרָךְ בָּנֵי אָדָם לְהַתְּגִידָל בָּהֶם וְהֶם שֶׁלְשָׁה דְּבָרִים: חַכְמָה, גְּבוּרָה וּעֲשִׂירָות. בֶּמוֹ שְׁכָתּוֹב (יְרֵמִיה ט' כב): "אַל יִתְהַלֵּל חַכְמָם" וּגו'. הַיְנוּ שְׁצִרִיךְ לְשִׁבְרָה גָּאוֹתָו שִׁישָׁ לֹז מִכֶּל אַלְוּ הַדְּבָרִים וְלַהֲיוֹת עָנוֹ וּשְׁפָל בְּכָלָם:

שְׁנַחַר הַזֶּה פְּנַזְחָנָרְיוֹן הַזְּעָפָנָץ:

עת (ב) הַתּוֹרָה יִמְיַרְבֶּה הַמִּרְבָּה יִמְיַרְבֶּה בְּחִינָת תְּזָדָה וּכְוּי בְּלִקּוּטִי תְּגִינָה בְּסִימָן ב. זוֹאת הַתּוֹרָה אָמֵר בְּשִׁבְתָה חַגְבָה וּבְאוֹתָה שְׁנָה בְּאֶמְלָמְבָרָג, וְלֹפִי עֲגִיזָה דְעַתִּי הַמְשִׁיךְ בָּזָה בְּחִינָת תְּקֹוֹן קָרְבָנו תְּזָדָה שְׁחִיה צְרִיךְ לְהַבִּיא עַל שְׁחוּר מִשְׁם בְּשָׁלוֹם לְבִיתו. כִּי זֶה יִשְׁוֹעָה גְּדוֹלָה וְגְפָלָא מִאֵד לְנוּ וְלִכְלָל יִשְׂרָאֵל, כִּי אִם הָיָה גְּשָׁאָר שֵׁם בְּלִמְבָרָג אָפְשָׁר הָאָזְרָה מִסְתַּלְקָה לְגִמְרִי חַם וּשְׁלוֹם וְלֹא הַיְנוּ שׂוֹמְעִין כֵּל הַגּוֹרָאות שְׁחִיה מְגַלָּה לְנוּ אַחֲרִיכָךְ בְּתּוֹרוֹתֶיךָ

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

אֲשֶׁר פָּזָה רַצִּית אֶצְבּוּל "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁדְבָר פְּסֶפֶרִי רַבְבּוֹ אֲזִיחָה תַּקְוֹז לְפָלָל" →
תְּלִם → "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַזָּאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר וְאַגְּנָחָת תִּקְוֹן המידות →
30

וְשִׁיחֹתָיו שֶׁאָמַר אַחֲרִיכָּה. בְּפִרְטָה הַמְעֻשִׂיות, שֶׁעָקֵר הַמְעֻשִׂיות
הַגְּדוֹלוֹת גָּלָה לְנוּ אַחֲרִיכָּה, בְּפִרְטָה הַמְעֻשָּׂה שֶׁל הַשְׁבָעָה
בַּעֲטָלִים. וּבָודָאי רָאוּי לְהַבִּיא קָרְבָּן תְּזִדָּה עַל יִשְׁוּעָה כְּזֹאת.

גַּם כִּמֵּה פְּעָמִים אַחֲרֵ שֶׁבָּא מַלְמַבְּרָג שֶׁמְעָנוּ מִמְּנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה
שְׁגַתֵּן שְׁבָח וְהַזְּדִיחָה גְּדוֹלָה לְהַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ עַל שְׁחֹזֶר מִשְׁם. וּבָעָת
הַטִּיעָל בְּכָל עַת שֶׁבָּא עַל אֵיזָה מֶקוּם שְׁהִיה שֵׁם מִכְּבָר קָדָם שְׁגַסְעָ
לְשֵׁם הִיה אָזֶר שְׁרָאוּי לְשְׁבָח לְהַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ עַל שְׁחֹזֶר וְהַבִּיאָנוּ
לְכָאן לְחֹזֶר וְלְהִיוֹת בְּאַלּוּ הַמְקוּמוֹת, בַּי הִיִּתִי סְבּוֹר שְׁחָם וְשָׁלֹום
לֹא אָשׁׁוּב לְרֹאָוֹתָם עוֹד:

פ (בא) מָה שְׁגַגְגָאָמַר שֵׁם בְּפֹסֶף עַל פְּסוֹק וַיְהִי מִקְזֵץ עַל-פִּי מִאָמַר
רְבָזָתֵינוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה עַל בָּר בַּי רַב דָּחַד יוֹמָא. זֶה גַּתְגַּלְגָּל
עַל-יִדִּי אִישׁ אֶחָד מַבְנֵי הַגּוֹעֲזָרִים שְׁגַסְעָ אֶלְיוֹ עַל שְׁבָת חַגְבָּה
מַבְּרָסְלָב וְגַתְעַכְבָּב בְּגַעַמְרוֹב וְלֹא בָּא עַל אַזְתוֹ שְׁבָת, וְאַחֲרֵ שְׁבָת
בָּא לְכָאן וְרַבְנָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה בָּעָת שְׁאָמַר הַתּוֹרָה יִמְיִי חַגְבָּה
הַגְּלָל לֹא סִימָן לְפִרְשָׁה הַמְקָרָא וַיְהִי מִקְזֵץ עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַגְּלָל עַד
שֶׁבָּא הָאִישׁ הַגְּלָל אַחֲרֵ שְׁבָת, אֹז הַתְּחִילָה לְפִרְשָׁה הַמְקָרָא הַגְּלָל
עַל-פִּי מִאָמַר רְבָזָתֵינוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה מַעֲגִינָן בָּר בַּי רַב דָּחַד יוֹמָא.
וְהִיה מַעֲגִינָן, בַּי זֶה הָאִישׁ הִיה מִפְּשָׁת בָּר בַּי רַב דָּחַד יוֹמָא, בַּי
בְּשְׁבָת לֹא הִיה אֶצְלָוּ רַק אַחֲרִיכָה בְּחָלֵל יוֹם אֶחָד לְבַד. וְרַאֲינוּ
גְּפַלְאֹת הַשֵּׁם שְׁעַל יָדוֹ דִּיקָא גְּאַמְרָו דְּבָרִים אֶלָּו, שְׁיִשׁ לְהָם שִׁיכּוֹת
אֶלָּיו. וְהָם מְרַמִּים בְּמִקְרָא הַגְּלָל וְאֵי אִפְּשָׁר לְבָאָר מָה שְׁיִשׁ בְּלַבְיָ
עַל-זֹּה. בַּי בָּל דְּבָרִיו הִיוֹ בְּמַשְׁקָל גְּדוֹלָה וְגְפַלָּא בְּמַבָּאָר בְּמֶקוּם אַחֲרָ.
וְגַם אֹז רַאֲיתִי זוֹאת בַּי מִקְדָּם בְּשְׁבָת לֹא גָּלָה בָּל עַל הַמִּקְרָא וַיְהִי
מִקְזֵץ, בַּי הַתְּגַלּוֹת הַתּוֹרָה הִיא כַּפִּי הַגְּפָשָׁות שְׁגַמְמָצָא אֹז לְפָנָיו
(בְּמַבָּאָר בְּהַתּוֹרָה אָשָׁרִי בְּלַקְוּטִי א' בְּסִימָן י"ג. וּבָנָה הַתּוֹרָה תְּשִׁעָה תְּקִוִּים סִימָן

כ' בְּלֹקֶטִי א). וַאֲחַר כֵּד כִּשְׁבָּא הָאִישׁ הַגְּלֵל אֶז גֶּלֶה פְּרוֹשׁ הַתְּחִלָּת הַמְּקֻרָא עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַגְּלֵל, הַיְנֵו וַיְהִי מִקְצֵץ וּכְזֹה כִּמְבָאָר בָּמְקוֹמוֹ עַיִן שָׁם. אֲבָל שֶׁאָר הַמְּקֻרָא לֹא סִים לְפִרְשָׁה. וְאַגְּבֵי הַפְּצִירָה תִּמְאֵד אַזְתוֹ שִׁיפְרֵשׁ לְנוּ הַיְשָׁאָר וְלֹא רְצָחָה בְּשָׁוָם אַפְּנָן. וְאֶז רְאִיתִי אֵיךְ כָּל דְּבוֹר וְדְבוֹר יוֹצֵא בָּמְשָׁקֵל כִּפְרֵי הַגְּפָשָׁות וּכְסָופִין וּכְזֹה.

גם מה שמבאר שם על הארבעה דברים שהראה רבי אליעזר
שם חרוב יוכיח וכו', גם התגליות אלו הדברים לא גלה בשעת
אמירת התורה רק בדרך כלל, אבל לא בארם בפרש כמו
פרש עתה, עד שבא אחיו רבי יהיאל זכרונו לברכה עם עוד
אנשים שגסעו גם בין על אותו ששבת וגთעכבו גם בין, ואחריך
בשבאgo, אז דיקא גלה עניון הגיל. ובאר הארבעה דברים ההגיל
על פי התורה הגיל בפרש פגיל:

סיפוריים חרטים

פא (א) שְׁנַת תִּקְמָה הָיִיתִ עֹמֶד סָמוֹךְ עַל הַשְּׂלֹחַן וִשׁוֹּחַה בְּיִם וּבְלָא
הָאֲמֹת וּבְלָא הַמְּלָכִים עַמְדוּ וְהַסְּתָבָלוּ וְתִמְהֹו הַיָּנוּ שְׂלֹחַן מְלָכִים,
יִם הַחֲכָמָה, שָׁאֲגַלָּה חֲכָמָה שְׁאָפָלָה וּכְאֵי:

כְּפָרָה הַאֲלֹנֶת-בְּשִׁית הַשְׂמִיחָה:

ל. בְּשִׁיאַשׁ שָׁלוֹם מְלֻכּוֹת, עַל-יִדִּי זֶה נוֹלְדִים בִּישְׁרָאֵל בְּגִימָנִים בְּעַלְיָה
הַזָּרָאָה. כ. מַיִּשְׁפְּמַחְמִיר לְאֶחָדִים וּמַקֵּל לְעַצְמוֹ וְאֹמֵר עַל מַה שֶּׁלֹּא
שָׁמַע שְׁשַׁשְׁמָעַ, עַל-יִדִּי זֶה אֵינוֹ זָכָה לְרָאוֹת בִּיפְנֵי הַמֶּלֶךְ, כִּי הַקְּלִפָּה
שֶׁל אֲדֹם שַׁהוּא יִרְאָה רַעַת, מַחְשִׁיךְ מִאוֹר עִינָיו מִלְהַסְתַּכֵּל בִּיפְנֵי
פְנֵי הַמֶּלֶךְ. ו. עַל-יִדִּי גָּאוֹף נוֹפֵל לְתִפְיסָה אוֹ לְחַלִּי כְּאַב רְגִלִּים. גַּם
תַּלְמִיד שֶׁלֹּא הָגִיעַ לְהַזָּרָאָה וּמַזְרָה נוֹפֵל לְזֶה. גַּם מִזְיקִין שׂוֹלְטִין
עָלָיו.

חֲלֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

לְסִכְנָה
לְפָזָר פָּזָרֶת אַצְ"ל "אַנְגָּלָה שְׁדָךְ פְּסָפָרִי רְבָבָה תְּקָוָה לְפָלָל"

"חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹרָעִי הַזָּכָאת "נְצָחָת וְאַנְצָחָה" שְׁעִיר יִשְׁבִּת תִּיקְוֹן המידות

וְהַדִּין דְּבָרִים

חֲלֵק שְׂבִי ה. עַל-יִדִּי וְהַדִּין דְּבָרִים גּוֹרְמִים שַׁהְקָדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוא מִזְמִין מַלְמִדי תִּינּוֹקוֹת, שְׁלוֹמִידִין בְּאִמּוֹנָה. כ. גַּם גּוֹרְמִים, שְׁגַתְקָנוֹגִים הַדָּרְכִּים מִמְּכְשָׁלוֹת. ג. עַל-יִדִּי וְהַדִּין דְּבָרִים זָכוּכִים לְהַתְגִּשְׁאֹת. ד. מַי שְׁאַינּוּ מִתּוֹדָה עַל עֻזּוֹתָיו, מִזְרָא בָּא עַלְיוֹ.

וְהַתְּרֵז

חֲלֵק שְׂבִי ה. מַי שְׁהָוָא וְתְּרֵז, אֵין עֻזּוֹתָיו יִכְזְּלִין לְהַכְּרִיעַ זְכִיּוֹתָיו. נִיפְצֵץ ה. עַל-יִדִּי זְיוֹת בָּא לְעַגְשָׁ בֵּית הַאָסּוֹרִים. כ. עַל-יִדִּי זְיוֹת הָוא מִתְחַבֵּר עִם הַמְּרַתְּגָדִים.

זְכוֹת אֲבוֹת ה. עַל-יִדִּי טְבִילַת מִקְוָה מִזְבֵּירִין זְכוֹת אֲבוֹת.

חֲלֵק שְׂבִי ה. עַל-יִדִּי מִפְלָגִי וְחַרְיףִי הַדּוֹר מִאִירִין אֶת הַיְּרָאָה, וְעַל-יִדִּי הַיְּרָאָה מִתְנוֹצֵץ זְכוֹת אֲבוֹת, וְעַל-יִדִּי הַתְּנוֹצֵצָה הָאֲבוֹת גַּתְעֹזֶר הַשׂוֹבֵה בְּעוֹלָם. כ. בְּפִתְחָה בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם גָּבָר, אִם תִּמְנוֹ זְכוֹת אֲבוֹתָיו אוֹ אִם חִלָּה זְכוֹת אֲבוֹתָיו. ג. הַגּוֹמֵל חָסְדִים, אֵין צְרִיךְ לְזְכוֹת אֲבוֹת.

זְכִירָה ה. מַי שְׁמַבִּישׁ פְּנֵי חָבְרוֹ, נִעְשָׂה שְׁבָחָן. כ. עַל-יִדִּי דְּאָגָה בָּא שְׁבָחָה. ג. עַל-יִדִּי לְמוֹד בְּפָה מֶלֶא בָּא זְכִירָה. ד. עַל-יִדִּי צָעַר בָּא שְׁבָחָה. ה. בְּשַׁתְּצִיר לְפָנֵיךְ צוֹרָת אֲבִיךְ וְאַמְּתָה, תָּבוֹא לְזְכִירָה. ו. עַל-יִדִּי מִצּוֹת מִעְשִׂיות הָאָדָם גַּתְרָ מִמְּדָת שְׁבָחָה וְגַקְשָׁר בְּמִדָּת זְכִירָה. ז. עַל-יִדִּי גָּאוֹף מִאָבֵד הַזְּכָרוֹן. ח. עַל-יִדִּי בְּזָבִים בָּא שְׁבָחָה. ט. מַי שְׁאַינּוּ לוּ זְכָרוֹן, יְחִזֵּיר אֶת בְּגִינִּיאָדָם בְּתִשׁוּבָה. י. מַי שְׁאַינּוּ לוּ זְכָרוֹן, בִּידּוֹעַ שֶׁלֹּא תָּקַנְתְּ חֲטָאת גְּעוּרִים. יְה. מַי שְׁהָוָא שְׁבָחָן, יִתְנַ

זֶה נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

צדקה. י.כ. מי שָׁאֵין לו זְכָרוֹן, יַקְדִּשׁ אֶת עַצְמוֹ בְּקָדְשָׁה גְּדוֹלָה. י.ג.
על-יְדֵי שְׁפָלוֹת תְּזֵכָה לְזְכָרוֹן. י.ל. עַל-יְדֵי עַצְבוֹת בָּא שְׁבָחָה.

פָּקָר שְׁבָחָה קְרֵיָן הַשְׁמָנָה:

לְוּבָאָרְץ-יִשְׂרָאֵל הִיה עֹסָק בְּתוֹרָה וְתִפְלָה, וּבְכָל יוֹם כְּתָב בְּעַצְמוֹ
תוֹרָתוֹ וְהִיה מִתְפָּאֵר מַאֲד וְאָמֵר שְׁחַלּוֹק בּוּין תּוֹרָת חַוִּיאָלָאָרְץ
לְתוֹרָת אָרְץ-יִשְׂרָאֵל כְּרֹחֹק מִזְרָח מִמּוּרָב וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם הָלָכוּ
אַלְיוֹ הַגְּדוֹלִים עִם הַקְּטָנִים לְשִׁמְשׁוֹ כִּי לְשִׁמְעָה חַכְמָת תּוֹרָתוֹ
הַקְדּוֹשָׁה וְהַגּוֹרָאָה מַאֲד מַאֲד:

לֹא וַיְפֻעֵם אַחֲת בָּא אַלְיוֹ אַחֲד מִהַגְּדוֹלִים, שְׁהִיה חַשּׁוּב מַאֲד
בְּאָרְץ-יִשְׂרָאֵל וּבְחוּזָאָלָאָרְץ, וְקָלְסָוָהוּ שְׁהָוָא בְּקִי בְּכָל הַשָּׁמֶן
כְמַעַט בְּעַל פָּה, וְשְׁהָוָא גַּסְבָּנוּ מִמְּרִי קְבָלָה וּבָא אֶל רַבָּנוּ זְכָרוֹנוּ
לְבָרְכָה, וְהַזְהִיר לְהַזְכִּיא אֶל אִישׁ מִעְלֵיכֶם, וְלֹא עַמְד אִישׁ אֶתְכֶם
בְּהַתּוֹעַדְם יַחַד אֲךָ הַאִישׁ הַגָּזֶבֶר לְעַיל שְׁהִיה עִם רַבָּנוּ זְכָרוֹנוּ
לְבָרְכָה, נְשָׁאָר שֵׁם וְהַפְּצִיר אַוְתָו הַגְּדוֹל הַגָּל וְאָמֵר לְרַבָּנוּ זְכָרוֹנוּ
לְבָרְכָה, בְּלִשּׁוֹן זה: יַדְעָנוּ שְׁכָבּוֹד-תוֹרָתוֹ לֹא בָא לְאָרְץ-יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁאָר הַהְמֹזֵן בְּמַחְיָן דְּקָטָנוֹת, דְּהַיָּנוּ כִּי לִילָּך אַרְבָּע אַמּוֹת
בְּאָרְץ-יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בָּן עֹזֶלֶם הַבָּא או שָׁאָר מִחְשָׁבּוֹת בְּאֶלְוּ בְּדָרְך
אֲנָשִׁים פְּשָׁוֹטִים רַק בּוֹדָאי כְּבָזָד-תוֹרָתוֹ בָּא לְכָאוּ בְּמַחְיָן דְּגָדְלָות
וְלִפְעָל הַשְׁגָּה גְּדוֹלָה בְּעַבּוֹדָת הַבּוֹרָא יַתְבִּרְךָ עַל-כֵּן רַצּוֹגָנוּ לִידָּע
בְּאֵיזָה גְּקָדָה מִגְּקָדָה אָרְץ-יִשְׂרָאֵל גְּבָנָם כְּבָזָד-תוֹרָתוֹ, וּמָה הַזָּא
רֹצֶחֶת לִפְעָל בָּאוּ בְּעַבּוֹדָת הַבּוֹרָא וְאָגִי מַזְבֵּן לְשָׁרָתוֹ בְּגֻפֵּי
וּבְגַפְשִׁירָזָה-גְּשָׁמָה שְׁלִי וּכְוֹי:

וְהַשִּׁיבָה לֹא רַבָּנוּ: יַדְיַד גַּפְשִׁי, אַל תִּצְעַרְוּ אֹתְתִּי בְּדָבָר זה כִּי לֹא דָבָר
כָּל הוּא לְגָלוֹת לְכָם, חַם וְשַׁלּוּם, מָה הַעַבּוֹדָה הַזָּאת וּבְשִׁבְיָל מָה
בָּאָתִי לְפָה וְאָגַלִּי אָגִי מִשְׁבָּע וְעוֹמֵד עַל זה וּכְוֹי וְהַתְּחִיל שׂוֹבְּהָרְבָּה

צַק נָתֵן וְלَا יַעֲבֹר

אָמֵן
תְּסִלְלָה
פֶּזֶחָה רְצִיָּת אֱלֹהִים
שְׁדָךְ פְּקוֹד שְׁדָךְ מִסְפָּרִי רְבָבָה עֲזָהָה תְּקֹזָה לְפָלָה
חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאָרוֹן עַיִן הַזָּאת נִצְחָתִי וְאַנְצָחָת
וְלֹא יַעֲבֹר ס' 30

הַגָּדוֹל הַגָּיל לְהַפְּצִיר אָזְתוֹ מִאָד וְאָמֵר: שְׁאָלָתָנוּ וּבְקִשְׁתָּנוּ עַל-כָּל-
פָּגִים יַלְמִידָנוּ רְבָנוּ אַיִּזהְ חַדּוֹשׁ מִחְדּוֹשָׁיו הַגָּחָמִידִים וְהַגָּעִימִים אֲשֶׁר
חַגְנוּ הֵי יְחִגְנוּ גַּם-כֵּן וַיַּטְעִימָנוּ מִהָּם וְאֵין בְּוֹגְתָּנוּ חַם וּשְׁלוֹם לְאַיִּזהְ
פָּגִיה רָק בְּוֹגְתָּנוּ לְשָׁמָעַ חַדּוֹשִׁי תּוֹרָה מִפְּיו הַקָּדוֹשׁ, אֲוֹלִי יַתְעֹרֶר
לְבָבָנוּ מִחְדָּשׁ לְעַבּוֹדָתּוּ יַתְבִּרְךָ, וְגַם אֲוֹלִי גִּזְבָּה מִמְּילָא לְהַבִּין
וְלַהֲשִׁכֵּל אַיִּזהְ רַמְיוֹא מִהְגָּקָדָה הַגָּיל:

מִינְד הַתְּחִיל רְבָנוּ, זְכַרְנוּ לְבָרְכָה, לְהַתְלִיחָב מִאָד בְּרִשְׁפִי רִשְׁפִי
שְׁלִיחָת יְהוָה וּפְגִיּוֹ גְּבֻעָרוֹ וְגַתְלָהָבוֹ כְּלָפִידִים מִמְּשׁ וּמִחְמָת
הַתְלִיחָבּוֹת תְּסִפְמָר שְׁעָרוֹת רָאשָׂו, וְהַשְׁלִיךְ הַכּוֹבָע עַלְיוֹן מִעַל
רָאשָׂו, וְהַתְּחִיל לְדִבֶּר בְּלָשׁוֹן זה: הַיְדָעָתָם סֹוד בְּוֹנּוֹת הַתְּפִלִין?
הַשִּׁיב לֹז הַגָּיל קָצָת בְּוֹנּוֹת אָמֵר לוֹ: לֹא, לֹא זוֹ הַדָּרֶךְ שֶׁל בְּוֹנָת
תְּפִלִין, וּכְיוֹן שְׁאַיְגַּבְמָן יוֹדָעִים סֹוד בְּוֹנּוֹת תְּפִלִין אַיְגַּבְמָן יוֹדָעִים סֹוד
אַרְבָּע רֹוחֹות שֶׁל אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל וּעֲבָשׂו אַתְּחִיל לְגִלוֹת לְכָם אַיִּזהְ
רְמֹז מֵזָה וַיְהִי פֶּאָשֶׁר הַתְּחִיל לְדִבֶּר הַתְּחִיל לְצַאת דָם מִגְּרוֹנוֹ,
וְאָמֵר לְהַחְבָּם הַגָּיל: עַתָּה רָאוּ בְּעִינֵיכֶם כִּי אֵין מִסְכִּים מִן
הַשְׁמִים לְגִלוֹת לְכָם דָבָר וּתְכָפָה כְּשֶׁרָאָה הַחְבָּם הַגָּיל זֹאת בְּעִינֵיכֶם,
גַעֲנָע לֹז רָאשָׂו, וּבְקַשׁ אָזְתוֹ מִאָד שְׁיִמְחֹל לֹז מַה שְׁהַטְּרִיחָ אָזְתוֹ
כְּלִיבָה, וּגְבָהָל מִאָד בָּזָה וְלֹא רְצָחָ לְזֹז מִשְׁם עַד שְׁמַחְלָל לֹז רְבָנוּ
זְכַרְנוּ לְבָרְכָה:

שְׁלָקָה שְׁלָקָה שְׁלָקָה שְׁלָקָה

ס' יָמָן פָה (א) לֹא יַלְד אָדָם בְּמִבּוֹאֹת הַמְטוֹנָפוֹת וַיְנִיחַ יְדוֹ עַל
פִּיו וַיַּקְרָא קְיֻשׁ וְאֲפִילוֹ אִם הִיא קּוֹרָא וּבָא צְרִיךְ
לְהַפְּסִיק כְּשִׁיגְיָע לְמִבּוֹי הַמְטוֹנָף וּכְשִׁיצָא מִשְׁם אֲפִילוֹ שְׁהָה כְּדִי
לְגִמּוֹר אֶת כּוֹלָה אִינוֹ צְרִיךְ לְחֹזֶר אֶלָא לְמִקּוֹם שְׁפָמָקָה: הַגָּה וַיְשַׁ
אָמָרִים שְׁחֹזֶר לְרָאשׁ וְכֵן עִקָּר (ועיין לעיל ס' יָמָן ס' 9): (ב) אֲפִילוֹ לְהַרְהָר

זוק נתקן ולא יעלבּוּר

בד"ת אסור בבית הכמה ובבית המרחץ ומקום הטינופת והוא המקום שיש בו צואהomi ומי רגילים: הגה ואפילו הלכות המרחץ אסור ללימוד במרחץ (ר"ז פ' כירה וב"י בשם א"ח): דברים של חול מותר לאמרם שם בלשון הקודש. וכן הכוויים כגון רחום נאמן וכיוצא בהם מותר לאמרם שם אבל השמות שאינם נמחקין אסור להזוכים שם ואם נזדמן לו שם להפריש מדבר האסור מפריש ואפילו בלשון הקודש ובענייני קודש: הגה ובמקום שモתר להרהר בו בד"ת מותר לפסק דין ובלבד שלא יאמר עמו של דבר (ר"ז פ"ק דשבת ופרק כל הצלמים):

סימן פו (ה) מים סרווחים או מי משראה שישורין בהן פשתן או קנבום צרייך להרחיק מהם כמו מן הצואה:

סימן פז (ה) גראף של רעי ועבית של מי רגילים של חרם או של עז צרייך להרחיק מהם כמו מצואה אפילו הטיל בהם מים אבל אם הן של מטבח או של זכוכית או של חרם מצופה מותר אם הם רחוצים יפה: (כ) גראף ועבית של חרם או של עז שכפאו על פיו יש מתירין וייש אוסרין והלכה בדברי האוסרים: (ג) מותר לקרות ק"ש בבית שיש בו צואהomi ומי רגילים או גראף ועבית כיון שהרחיק מהם כשייעור שנתבאר בסימן ע"ט וכן אם כפה עליהם כלוי אע"פ שהם עמו בבית הרי אלו קבורים ומותר לקרות בנגדן:

סימן פח (ה) כל הטמאים קוריין בתורה וקורין ק"ש ומתפלליין חזץ מבעל קרי שהוזיאו עזרא מכל הטמאים ואפרו בין בד"ת בין בק"ש ותפלה עד שיטבול כדי שלא יהיה ת"ח מצוין אצל נשותיהם כתרנגולין ואח"כ בטלו אותה תקנה והעמידו הדבר על הדין שאף בעל קרי מותר בד"ת ובקריית שמע ובתפלה בלבד טבילה ובלא רחיצה דעתשה קבין וכן פשוט המנהג:

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר תְּלִמּוֹן
תְּלִמּוֹן כִּי-פָזֶר מִזְהָרֶת תְּצִצְלָל
תְּלִמּוֹן כִּי-פָזֶר מִזְהָרֶת תְּצִצְלָל

הגה יש שכתבו שאין לאשה נדה בימי ראייתה ליכנס לבית הכנסת או להתפלל או להזכיר השם או ליגע בספר: (הגבות מיימוני פ"ד) ויש אומרים שモתרת בכלל וכן עיקר (רש"י הלכות נדה) אבל המנהג במדינות אלו כסבירא ראשונה. ובימי לבון נהגו היתר ואפלו במקום שנহגו להחמיר ביום נוראים וכח"ג שרבים מתאפסים לילך בבית הכנסת מותרין לילך בבית הכנסת כאשר נשים כי הוא לעצבון גדול שהכל מתאפסים וזה יעדדו חוץ. (פסק מהרא"י סימן קל"ב):

סימן פט (א) זמן תפלה השחר, מצוותה שיתחיל עם הנץ החמה, כדכתיב: ייראוד עם שימוש (תהלים עב, ח) ואם התפלל משעה עמוד השחר והאир פנוי המזרחה, יצא. וgemäß זמנה עד סוף ד' שעות שהוא שליש היום. ואם טעה, או עבר, וחתפלל אחר ד' שעות עד חצות, אע"פ שאין לו שכר בתפלה בזמנה, שכר תפלה מיהא אייכא. הגה: ואחר חצות אסור להתפלל תפלה שחרית (ב"י בשם הרשב"א פרק תפלה השחר) ועיין לעיל ריש סימן ק"ח.

(ב) כיוון שהגיע זמן תפלה, אסור לאדם להקדים לפתח חבריו ליתן לו שלום, משומדשמו של הקב"ה שלום, אבל מותר לומר לו צפרא דMRI טב; ואפילו זה אינו מותר אלא בשחוצך ללבת לראות איזה עמק, אבל אם אינו חולך אלא להקביל פניו קודם תפלה, אףילו זה הלשון אסור. וכן אסור לברוע לו כشمשבים לפתחו, ויש אומרים דבריעה אסורה אףילו ללא משכבים לפתחו. ואם התחיל לבך הברכות (אח"ב), אין לחוש כל כך. ואם אינו משכבים לפתחו, אלא שפגע בו בדרך, מותר ליתן לו שלום. ויש אומרים שאפילו במויצא חבריו בשוק לא יאמר לו אלא צפרא MRI טב, כדי שייתן לב שהוא אסור להתעכב בדברים אחרים כלל, עד שיתפלל.

זֶה נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

פֶּקַדְךָ רַקְעַטְךָ תְּפִלָּתְךָ

רָמֶט: וְעֹזֶרֶנוּ בְּרַחְמֵיכָה הַרְבִּים, וְהַצֵּל אֹתְתִּי וְאַתָּה זָרָעִי וְכֹל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל מִתְּאֹוֹה רַעָה הַזֹּאת שֶׁל פְּרִנְסּוֹת וּמְנֻהִיגּוֹת, שְׁמִרְגִּי
וְהַצִּילָנִי וּמְלִיטָנִי, שֶׁלֹּא יַעֲלֵה עַל לְבִי שָׁוָם תָּאוֹה וְחַמְדָה וְשָׁוָם
מְחַשְּׁבָה בְּלַל שֶׁל פְּרִנְסּוֹת וּמְנֻהִיגּוֹת וּרְאִשּׁוֹת וְהַתְּגִשְׁשָׁאֹת, וְלֹא
אַרְדָּף אַחֲרָה הַכְּבוֹד לְעוֹלָם:

עֶרֶת: וְעֹזֶרֶנוּ בְּרַחְמֵיכָה הַרְבִּים לְמַעַנְךָ, וּזְבָנִי לְשׁוֹב בַּתְשׁוּבָה שֶׁלְמָה
לְפִנֵּיךְ מִהְרָה, בְּאֶמֶת וּבְלִבְךָ שְׁלָמָה וְתֹזֵן בְּלִבְךָ לְעַשׂוֹת רְצׂוֹנָה, וּכְזַפְּנָה
אֲתָה יִצְרַי לְהַשְׁתַּעַבֵּד לְךָ, וְתֹתֵן לֵי כְחָ וְגִבּוֹרָה דְקָדְשָׁה לְכַבֵּשׁ אֶת
יִצְרָאֵי וְלִשְׁבָר תְּאֹוֹתִי הַרְעָוָת, וְלַהֲמִשְׁיחָה עָצְמֵי רַק אֶל הַתְּכִלִּית
הָאֶמְתִּי וְאַזְכָּה לְקַשְׁט עָצְמֵי וְלְקַשְׁט אֶחָרִים הַרְבָּה לְקַרְבָּם
וְלַהֲבָנִים לְתֹזֵן הַקָּדְשָׁה לְקַרְבָּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הַעֲבוֹדָה
הָאֶמְתִּיות בְּרַצׂוֹנָה הַטוֹּב:

רָעָא: וּזְבָנִי בְּרַחְמֵיכָה הַרְבִּים לְאַהֲבָת חֲכָמִים אֶמְתִּים, וְאַזְכָּה לְכַבֵּד
אֹתָם בְּכָל מִינֵּי כְבּוֹד וּפְאַר, וְלִמְסָר גְּפֵשִׁי עֲבוֹרָם וְתֹתֵן לֵי כְחָ
לְסָכֶר פִּי כָּל דּוּבְּרֵי שְׁקָר, הַמְּבָזִים וּמְחַרְפִּים אֹתָם וְתַעֲזֶרֶנוּ
לְהַתְּגִּבֵּר עַלְיָהָם לְגַנְצָחָם וְלִשְׁבָרָם וְלַהֲשִׁפְילָם וְלַהֲבָנִים עַד עַפְרָה:
רָעָב: חָום וְחַמֵּל עַלְיָי וּזְבָנִי לְבֹזָא מִתְּרָה לְכָל מָה שִׁבְקָשָׁתִי מִלְּפִנֵּיהָ,
וְאַזְכָּה לְבֹזָא חִישׁ קָל מִתְּרָה אֶל הַתְּכִלִּית הָאֶמְתִּי לְהַתְּכִלִּית הַטוֹּב
הַגְּצִחִי וּמַעֲתָה תְּהִיא בְּעֹזֶרֶי, שֶׁלֹּא אָעַשָּׂה עוֹד שָׁוָם דָּבָר שֶׁאֵין בוּ
הַשְׁגַּת הַתְּכִלִּית הָאֶמְתִּי וְאַבְלָה כָּל יָמִי וְשָׁנוֹתִי רַק בְּשִׁבְיל הַשְׁגַּת
הַתְּכִלִּית הָאֶתְּרֹן הָאֶמְתִּי, וְתַזְבָנִי לְהַשִּׁיגּוּ בְּאֶמֶת, בְּחַיִם חִיוּתִי
בְּגֻפִּי הַזֹּה, קָדָם שְׁאָסְתָּלָק מִן הַעוֹלָם הַזֹּה וְתַצִּילָנִי שֶׁלֹּא אָצְטָרֵךְ
לְהַתְּגִּלְגֵּל, חָם וְשָׁלוֹם, בְּגֻפִּי אַחֲר בְּשִׁבְיל הַשְׁגַּת הַתְּכִלִּית הַזֹּה רַק
אַזְכָּה לְהַשִּׁיגּוּ בְּעָצְמֵי בְּעוֹלָם הַזֹּה בְּחַיִם חִיוּתִי, בְּרַחְמֵיכָה הַרְבִּים

זֶקֶן נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר

לטסה ^{א'} פָּזָה רַצִּית אַצְ' לְ "אַנְךָ שְׂדֵךְ מִקְוֹה שְׂדֵךְ רַבְבָּשׂ אַחֲרֵי רַבְבָּשׂ תַּקְאֹזֶל בְּפָלֶל"

לטסה ^{ב'} "חַק נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע' הַזָּאת "נְצָחָת וְאַגְּזָה" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות ^{ג'}

ובחסדיך הגדולים למענה ולמענו האמתאים ולא למעני
כל ואזכה ברחמייך לחי עולם הבא בלי שום צער גהנם וחבות
הקרבר ותחגני ברחמייך לחיים טובים וארכיים, לחיים נצחיים,
לוולם שבלו טוב וכלו ארץ "בחסד חיני ואשמרה עדות פיה,
תודיעני אורח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח,
vhio לרצון אמריו פי והגיון לבוי לפניך ה' צורי וגואלי":

תפללה יט לעג: "אדני שפטתי תפתח ופי יגיד תהלהתך" פתח פיד
לאלים וזבני למסדר תפלה תפניך, בלשון רחמים
ותחנוגים בלשון זה וזה, בלשון שמלאכי השרת משפטמשין בו,
בלשון שאובל לעזרך רחמייך האמתאים עלי, בשילמות לשון
הקדש:

רעד: רבונו של עולם, מלא רחמים זבני ברחמייך הרבהים לשילמות
לשון הקדש, למען אזכה על ידי זה להפイル ולהכנייע ולשבר כל
התאות רעות וכל המדות רעות המסובין משבעין עממיין, אשר
כל התאות והמדות רעות שכנים להם ולא לנו, ובפרט תבערת
המודרה של התאות גאות, החרפה להתגבר עליו בכל עת חום
וחמל עליו, וזבנו להפイル ולהכנייע ולבטל תבערת המודרה חזאת
מעלינו ומעל גבולנו:

רעה: כי אתה ברחמייך בחירתך לנו מכל העמים, ורוממותנו מכל
לשוןנות, וגתת לנו לחלקנו שלמות לשון הקדש, אשר בו בראשת
עוולמה במו שפטות: "בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאים"
ונתת לנו תורה הקדושה על ידי משה נביאך בלשון הקדש, וכו'
נדברת עם כל נביאיך הצעאים הmdbrim בשם ברוח נבואה
ורוח הקדש, אשר עם כלם דברת בלשון הקדש אשר היא כלילת
יפוי משוש לכל הארץ:

זֶה נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

רעו: על כן באתי להפיל תחנתי לפניה יה' אלקי ואלקי אבורי,
 יהמו נא מעיך עלי, תיקר נא נפשי בעיניך, שתועיר חסדייך
 האמתים עלי, ותשפייע עלי ברחמיך הגדולים שלמות לשון
 הקדש, באפן שאזקה ברחמייך להתגבר על יצרי הרע, להכנייע
 ולשבר ולבטל מעלי תבערת המודורה של תאונות גאות כי אתה
 ידעת יה' אלקינו, כי תאונה זו היא עקר הנסיוון והפתקללה, אשר רק
 בשwil זה באננו לעוזם הזה, כדי להתגנות ולהצטרף בתאה זו
 כי רצונך הטוב היה לנפותו אוננו בתאה הזאת, אם יהא לנו פה
 להתגבר על יצנו להכנייע ולשבר תאונות גופנו, ולדבק עצמנו
 לשמה הגדל באמת כל ימי חיינו כדי להיבחר אחריתנו, למען
 התפאר בנו בכל העולמות בשגזה להכנייע ולשבר ולבטל תאונה
 הזאת ובאונותינו הרבים לא נזהרנו לעמד בנסיוון וצروف הזה
 כראוי כמו שאמר דוד המלך עליו השלום: "בחנת לבך פקדת לילה
 צרפתיyi בכל תמצא, זמתי בכל יעבר פי", עד אשר כלו ביגון חיינו
 ושנותינו באגהה, כי רק על ידך הדור האמתים עצות טובות
 הרבים גלית לנו על ידי צדיקי הדור האמתים עצות טובות
 להמלט מזה בשב ואל תעשה במעשה ובמחשבה אבל לא נזהרנו
 לקים עצותיך הטובות באמת, ולא שמרנו את המחשבה
 מבלבולים והרהורים ושטותים: